

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

ხეცურიანი ჯონი გრიგოლის ძე

ჯ. ხეცურიანი

ხეცურიანი ჯონი გრიგოლის ძე (დ. 23. XI. 1951, სოფ. ლაილაში, ახლანდ. ცაგერის მუნიციპალიტეტი), იურისტი, ეკონომისტი. საქართველო. მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის აკადემიკოსი (2013; წ.-კორ. 2001). იურიდიული მეცნიერების დოქტორი (1994), პროფესორი (1999), საკავშირეო ახალგაზრდული პრემიის ლაურეატი მეცნიერების დარგში (1982). დაამთავრა თსუ-ის იურიდიული ფაკულტეტი (1973) და ეკონომიკის (1988) ფაკულტეტი. იყო საქართველო. მეცნიერებათა აკადემიის ეკონომიკის და სამართლის ინსტიტუტის უმცროსი, უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი, მართვის სამართლებრივი პრობლემების ლაბორატორიის ხელმძღვანელი; საქართველო.

მეცნიერებათა აკადემიის სახელმწიფოსა და სამართლის კვლევის ცენტრის დირექტორის მოადგილე სამეცნიერო დარგში (1976-89); საქართველო. იუსტიციის მინისტრი (1990-92; 1999-2000); საქართველო. სახელმწიფო საკონსტიტუციო კომისიის წევრი (1993-95; 2016-17); საქართველო. პრეზიდენტის საპარლამენტო მდივანი (1995-99; 2000-01) და საკონსტიტუციო სასამართლოს თავმჯდომარე (2001-06), მოსამართლე (2006-11); თსუ-ის იურიდიული ფაკულტეტის დოცენტი, პროფესორი (1999-2005); საქართველო. დავით აღმაშენებლის სახ. უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკულტეტის სრული პროფესორი, სადისერტაციო საბჭოს თავმჯდომარე (2011-16); საქართველო. ეროვნული უშიშროების, იუსტიციის, პრეზიდენტთან არსებული საკონსულტაციო ეკონომიკის საბჭოების (1999-2000) და ევროსაბჭოს ვენეციის კომისიის წევრი (2003-07).

ბ. ავტორია მრავალი სამეცნ. ნაშრომისა (მ. შ. 10 მონოგრაფიისა), რ-ებიც ეძღვნება სამოქალაქო, საკონსტიტუციო და სისხლის სამართლის პრობლემებს. მისი ნაშრომები გამოქვეყნებულია ქართ., რუს., ინგლ. და გერმ. ენებზე. საბჭ. პერიოდში, კერძოდ 1979, მან პირველმა გამოაქვეყნა წერილი სიკვდილით დასჯის გაუქმების შესახებ. აქტიურად მონაწილეობდა 1989 წ. 9 აპრილს თბილისში საბჭ. ჯარის მიერ მშვიდობიანი მიტინგის აღკვეთისას მომხდარი ტრაგედიის გამოძიებაში. იყო საქართვე. სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენის აქტის (1991), საქართვე. კონსტიტუციის (1995), სამოქალაქო კოდექსის (1997), კონსტიტუციური შეთანხმების (2002), სახელმწ. ენის შესახებ კანონის (2015) პროექტების ერთ-ერთი ავტორი, საქართვე. სამოქალაქო კოდექსის კომენტარის თანაავტორი და ერთ-ერთი რედაქტორი (1999-2001). მინიჭებული აქვს იუსტიციის მთავარი სახელმწ. მრჩევლის სპეციალური წოდება (1999) და უმაღლ. საკვალიფიკაციო კლასის მოსამართლის საკლასო ჩინი. (2001). მიღებული აქვს საქართვე. მეცნ. ეროვნ. აკადემიის თ. წერეთლის სახ. პრემიით (2011) და საქართვე. ეკლესიის უმაღლ. ჯილდოთი - წმ. გიორგის ოქროს ორდენი (2014).

თბზ.: სამოქალაქო სამართლის ფუნქციები, თბ., 1995; სიკვდილით დასჯა, არგუმენტები და ფაქტები, თბ., 1997; საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის კომენტარები, ხუთ ტომად, თბ., 1999-2001 (თანაავტ.); დამოუკიდებლობიდან სამართლებრივი სახელმწიფოსაკენ, თბ., 2006; ძიებანი ქართულ სამართალმცოდნეობაში, თბ., 2011; საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს უფლებამოსილება, თბ., 2020 (მეორე გამოცემა; რჩეული შრომები, თბ., 2021.

ი. უჭმაჭურიძე
